

Landbrugsministerens Bestemmelse om, fra hvilket Tidspunkt Afløsningen skal træde i Kraft, tages saa betids, at Tiendekommissæren senest 4 Maaneder forinden dette Tidspunkt kan udstede Bekendtgørelse herom. Bekendtgørelsen bliver at indrykke i et eller to af de paa Egnen mest udbredte Blade. Samtidig med Bekendtgørelsens Udstedelse sender Tiendekommissæren Genparten af Bekendtgørelsen i anbefalet Brev til dem, der ere berettigede til at fyldestgøres af Afløsningssummen. Hvis en Tiendeyder ønsker at indbetale hele Afløsningssummen under et, maa han herom gøre Anmeldelse til Tiendekommissæren senest 3 Maaneder forinden Afløsningens Ikrafttræden, og senest 14 Dage forinden dette Tidspunkt skal Afløsningssummen være indbetalt paa vedkommende Amtstue. Saafremt disse Frister ikke overholdes, er Retten til paa denne Maade at berigtige Afløsningssummen fortabt.

Landbrugsministeren drager Omsorg for, at der til Brug ved den fremtidige Opkrævning af de halvvaarlige Ydelser i betimelig Tid tilstilles vedkommende Amtstue Underretning om Afløsningen.

§ 20.

Landbrugsministeren tilstiller i betimelig Tid Tiendebanken Meddelelse om Afløsningen, ledsaget af Oplysning om, mod hvis Kvittering Afløsningssummerne skulle udbetales.

De Tiendeejerne og Indehavere af Realbyrder tilkommende Dele af Afløsningssummen udbetales enten kontant eller med Bankens Obligationer, der skulle modtages efter deres paalydende Beløb. Dog skal den Del af en Afløsningssum, der ikke er delelig med 100 Kr., i alle Tilfælde udbetales kontant; til Dækning af disse kontante Udbetalinger afhænder Banken det fornødne Beløb af Obligationer; det ved Afhændelsen mulig paaløbende Kurstab bæres af Bankens Administrationsfond.

Paa samme Maade udbetales de Afløsningssummer, der i Henhold til § 25 skulle henlægges til fremtidig Vedligeholdelse af Kirker.

Den Panthaverne tilfaldende Del af Afløsningssummen udbetales kontant, medmindre Tiendeejeren er berettiget til at indfri sin Pantegæld paa anden Maade. Saafremt Pantefordringen skal indfries ved kontant Betaling, skal Banken sælge det fornødne Beløb af Obligationer og udrede Panthaverens Tilgodehavende af det ved Salget indkomne Beløb. Saafremt Tiendeejeren imidlertid selv vil indfri Pantegælden, staaer det ham frit for, og han kan i saa Fald imod Forevisning af den kvitterede Pantobligation fordre den Panthaveren tillagte Del af Afløsningssummen udbetalt til sig. Hvis Tiendeejeren er berettiget til at indfri Pantefordringen paa anden Maade end ved kontant Betaling, er Banken paa hans Begæring pligtig at yde ham Bistand ved Afviklingen af Gældsforholdet.

Hvis Tiendeejeren hæfter personlig for Pantegælden, vedbliver han at hæfte for den Del af Gælden, som ikke dækkes af Afløsningssummen. Hvis Pantet bestod i en Tiende, der ejes af Tiendeyderne, og Panteretten omfattede den hele Tiende, er Panthaveren, saafremt Tiendeejerne hæfte personlig for det udækkede Beløb, berettiget til at faa dette forskudsvis betalt af Kommunens Kasse. Kommunen indkræver derefter hos Ejerne af de forhen tiendepligtige Ejendomme det hver især efter en i Landbrugsministeriet udarbejdet Fordelingsberegning paahvilende Beløb. For det udækkede Beløb haves der samme Fortrinsret i de forhen tiendepligtige Ejendomme, som der tilkommer de i § 2 omhandlede halvvaarlige Ydelser. Beløbet kan inddrives ved Udpantning. Saafremt Obligationer, der sælges til Indfrielse af Pantegæld, som